

Spektakl jest częściowo sponsorowany
przez Zakłady Przemysłu Dzwiniarskiego „IWONA”
Łódź, ul. Sienkiewicza 65

Dyrektor naczelny i artystyczny Antoni WICHEREK

MAKBET

Balet w dwóch aktach
do muzyki ENNIO MORRICONE

Libretto na podstawie
tragedii Williama Szekspira
JERZY MAKAROWSKI

MAKBET. *Emi Krasina*

1911

Emi Krasina

Emi Krasina

HEKATE

Precz stąd; a gdzie Acheron skrycie
Płynie, spotkamy się o świcie.
Ujrzycie tam tego człowieka:
Przyjdzie, chcąc wiedzieć, co go czeka.
Naczynia, czary wam powinne,
Zaklęcia także, wszystko inne
Przygotujecie. Ja w dal pędzę
I zgubnie noc tę całą spędzę,
By sprawić, że straszliwie zginie.
Dziela dokonam, nim dzień minie. //
Jest kropla czar zawierająca:
Zwisa, gdzie świeci róg miesiąca;
Schwycę ją, nim na ziemię spadnie,
Później precedzę, aby zdradnie
magią wydobyć z niej złudzenia,
Które potęgą przywidzenia
Do nieuchronnej pchną go zguby.
Podejmie wówczas wszelkie próby
Drwiąc z losu, śmierć też mając za nic,
Nadzieją karmiąc się bez granic,
Wbrew rozumowi, łasce, trwodzę;
Zapłaci wkrótce za to srodze,
Gdyż dla każdego śmiertelnego
Największy wróg to pycha jego.

Macbet, akt III, scena V

Jan Kott
„MAKBET” albo ZARAŻENI ŚMIERCIĄ

W *Makbecie* działa ten sam Wielki Mechanizm co w *Ryszardzie III*. Może jest nawet bardziej nagi. Zdławienie buntu postawiło Makbeta w pobliżu tronu. Może zostać królem, a więc musi zostać królem. Zabija prawowitego władcę. Zabija musi świadków zbrodni i tych, którzy ją podejrzewają. Zabija musi synów i przyjaciół tych, których przedtem zabił. Potem musi zabijać wszystkich, bo wszyscy są przeciwko niemu.

Historia w *Makbecie* jest nieprzejrzysta jak koszmar. I jak w koszmarze wszyscy się w nią zapadają. Mechanizm puszcza się w ruch, potem można zostać przez niego zdruzgotanym. Unurzani we krwi są tutaj wszyscy: mordercy i ofiary. Unurzani we krwi jest świat. Krew w *Makbecie* nie jest tylko przenośnią, jest materialna i fizyczna, wypływa z ciał pomordowa-

nych. Osiada na rękach i twarzach, na sztyletach i mieczach. Ale ta krew nie da się zmyć ani z rąk, ani z twarzy, ani ze sztyletów.

Ambicja jest tutaj zamiarem morderstwa i planem morderstwa. Strach jest pamięcią o morderstwach, które były, i lękiem przed koniecznością nowej zbrodni. Wielkim morderstwem, prawdziwym morderstwem, od którego zaczyna się historia, jest zamordowanie króla. Potem już trzeba zabijać. Tak długo, aż ten, który zabijał, sam zostanie zabity. Nowym królem będzie ten, który zabił króla. W świecie *Makbeta*, najbardziej obsesyjnym ze światów, jakie stworzył Szekspir, morderstwo, myśl o morderstwie i lęk przed morderstwem przenikają wszystko. W tragedii są tylko dwie wielkie role, ale trzecią z osób dramatu jest świat. Świat *Makbeta* jest szczelny i nie ma z nie-

go ucieczki. Nawet natura ma w nim charakter koszmaru. Nie ma w nim żadnego luzu, nie ma miłości ani przyjaźni, nie ma nawet pożądanego. Albo raczej pożądanego jest także zatrute myślą o morderstwie. Między Makbetem i Lady Makbet jest wiele spraw ciemnych. Tutaj, w tym związku, który nie ma dzieci albo którego dzieci umarły, mężczyzną jest ona. Żąda od Makbeta dokonania morderstwa jako potwierdzenia męskości, niemal jako aktu miłosnego. Między tymi dwójkiem jest zaszczepienie seksualne i wielka erotyczna klęska.

Nie ma tragizmu bez świadomości. Makbet zabił, żeby zrównać się ze światem, w którym zabójstwo istnieje i zabójstwo jest możliwe. Makbet zabił nie tylko po to, żeby zostać królem. Makbet zabił, żeby potwierdzić samego siebie. Wybrał między Makbetem, który lęka się zabić, a Makbetem, który zabił. Sam Makbet nie jest charakterem. Nie jest charakterem przynajmniej w tym znaczeniu, w jakim charakter pojmował wiek XIX. Takim charakterem jest Lady Makbet. Wszystko jest w niej wypalone prócz żądy władzy. Płonie dalej, pusta. Mści się za swoją klęskę kochanki i matki. Lady Makbet nie ma wyobraźni. Dlatego od początku zgadza się na siebie. I potem nie może uciec od siebie. Makbet ma wyobraźnię. Marzy o świecie, w którym nie będzie już morderstw i wszystkie morderstwa zostaną zapomniane, w którym umarli raz na zawsze zostaną zagrzebani w ziemi i wszystko zacznie się od nowa. Makbet marzy o końcu koszmaru i coraz głębiej zapada się w koszmar. Makbet marzy

o świecie bez zbrodni i coraz bardziej pograża się w zbrodnię. Ostatnią nadzieją Makbeta jest, że umarli nie wstaną. Ale umarli wracają...

Makbet wielokrotny morderca, Makbet - unurzany we krwi - nie mógł pogodzić się ze światem, w którym istnieje morderstwo. Na tym, być może, polega ponura wielkość tej postaci i prawdziwy tragizm historii Makbeta. Makbet długo nie chciał przyjąć rzeczywistości i nieodwołalności koszmaru, nie mógł pogodzić się z własną rolą. Odczuwał ją jako cudzą. Teraz już wie wszystko. Przeszedł przez wszystkie doświadczenia do końca. Została mu tylko pogarda. Rozsypało się pojęcie człowieka i nie zostało nic. W zakończeniu *Makbeta*, podobnie jak w zakończeniu *Troilusa i Kresydy*, jak w końcu *Króla Leara*, nie ma katharsis. Samobójstwo jest protestem albo przyznaniem się do winy. Makbet nie czuje się winny i nie ma przeciwko czemu protestować. Może tylko przed własną śmiercią pociągnąć w nicosć jak najwięcej żywych. Jest to ostatni wniosek z absurdalności świata. Makbet nie może jeszcze wysadzić świata w powietrze. Ale może aż do końca mordować.

*Czemu grać miałbym rzymskiego szaleńca
I od własnego ginąć miecza? Póki
Widzę tu żywych - ich będę zabijać.**

Jan Kott
Szekspir współczesny
Wyd. Literackie, Kraków 1990
/fragments/
*Makbet, akt V, scena VIII
przekład: autor

LADY MAKBET

Jesteś Glamisem i Caudorem; będziesz
Tym, kim ci być przyrzeczono. - A jednak
Lękam się twojej natury. Zbyt wiele
Płynie w niej mleka ludzkiej łagodności,
Abyś najkrótszą drogę wybrał. Chciałbyś
Wielkim być; nie brak ci nawet ambicji,
Lecz nie ma ładu w niej, które iść z nią winno.
Pragniesz prawdziwie, lecz pragniesz ucziwie;
Nie chcesz oszukać w grze, lecz pragniesz wygrać
Fałszywie; chcesz mieć, wielki tanie Glamis,
To, co ci każe: „Musisz tak uczynić!”
Gdybyś mógł mieć to, lecz wolisz się lękać.
Tego, niż gdyby się to stać nie miało. /-/
Dawałam piersi
I wiem, jak tkliwa jest miłość do dziecka
Które mym własnym mlekiem karmię. Jednak
Choćby z uśmiechem patrzyło mi w oczy,
Sutkę wyrwałabym z dziąseł bezzębnych
I roztrzaskałabym mu głowę, gdybym
Złożyła równie potężną przysięgę,
Że tak uczynię, jaką ty złożyłeś
Tutaj.

Makbet, akt I, scena V i VII

A'propos...

Wszystko zależy od dobrego lub złego postępowania się okrucieństwami. Dobrze użytymi mogą nazywać się te (jeżeli o złem wolno powiedzieć, że jest dobrem), które popełnia się raz jeden z konieczności, dla ubezpieczenia się, nie powtarza się ich później, a które nadto przynoszą możliwie największy pożytek. Złe użytymi są takie, które choćby z początku nieliczne, z czasem raczej mnożą się, zamiast rzędzić. Ci którzy używają pierwszego sposobu mogą z pomocą boską i ludzką przynieść swemu państwu pewne korzyści. Dla drugich jest rzeczą niemożliwą utrzymać się.

Są dwa sposoby prowadzenia walki: jeden - prawem, drugi - siłą; pierwszy sposób jest ludzki, drugi zwierzęcy, lecz ponieważ częstokroć pierwszy nie wystarcza, wypada uciekać się do drugiego.

Ludzie mniej boją się krzywdzić kogoś, kto budzi miłość, niż tego, kto budzi strach. Albowiem miłość jest trzymana węzłem zobowiązań, który ludzie, ponieważ są nikczemni, zrywają, skoro tylko nadarzy się sposobność osobistej korzyści, natomiast strach jest oparty na obawie kary; ten więc nie zawiedzie nigdy.

Zapewne, nie można nazwać dzielnością mordowania obywateli, zdradzania przyjaciół, braku wierności, człowieczeństwa i bogobojności; takimi sposobami można zdobyć władzę, ale nie chwałę.

Krzywdy powinno się wyrządzać wszystkie naraz, aby krócej doznawane, mniej tym samym krzywdziły, natomiast dobrodziejstwa świadczyć trzeba po trosze, aby lepiej smakowały.

Ludzie szkodzą z bojaźni lub przez nienawiść.

Ludzie chętnie zmieniają pana w tej nadziei, że poprawią swój los, i ta wiara daje im przeciwko panującemu broń w rękę - w czym zawodzą się, przekonawszy się przez doświadczenie, że tylko pogorszyli swoje położenie.

Ludzie jedynie z konieczności zdolni są do czynienia dobra; jeśli zaś pozostawić im swobodę wyboru i dać sposobność do swawoli, od razu wszędzie zapadają nieporządek i rozpasanie.

makbet. *Emi Manica*

Emi Manica

MAKBET

Czy widzę sztylet przed sobą, zwrócony
Ku mej dłoni rękojeścią? Zbliź się,
Niech cię uchwycę. - Nie mam cię, lecz nadal
Widzę. Nieszczęsne złudzenie, czy można
Widzieć cię tylko, a nie dasz się dotknąć?
Lub może jesteś sztyletem umysłu,
Złudnym wytworem gorączki w mym mózgu?
Widzę cię jeszcze w kształcie tak prawdziwym,
Jak sztylet, który chwytam teraz.
Tam mnie prowadzisz, dokąd iść pragnąłem,
I takie miado służyć mi narzędzie. /-/

- O ty,
Pewna i mocna, niewzruszona ziemię,
Nie słuchaj kroków mych, nie pragnij wiedzieć,
Dokąd zmiierzają, gdyż drzę, że kamienie
Wygadać mogą, gdzie się pragnę znaleźć,
I piętno grozy zdejmą z owej chwili,
Tak jej konieczne. - Żyje, póki grozę:
Słowem zbyt zimnym czyn gorący mrozę.

Makbet, akt II, scena I

R E A L I Z A T O R Z Y

JERZY MAKAROWSKI

libretto, inscenizacja i choreografia

RYSZARD KAJA

scenografia

asystent choreografa

Grażyna Popławska

asystenci scenografa

Bożena Smolec-Błaszczyk

Ewa Woskowska

Wanda Zalasa

realizacja światła

Jerzy Stachowiak

montaż muzyki

Jacek Kołodziej

---

dyrektor baletu

Bożena KOCIOŁKOWSKA

pedagog solistów

Muzaffar Burchanow

pedagog baletu

Władimir Wyciężanin

akompaniatorzy baletu

Nadira Burchanowa

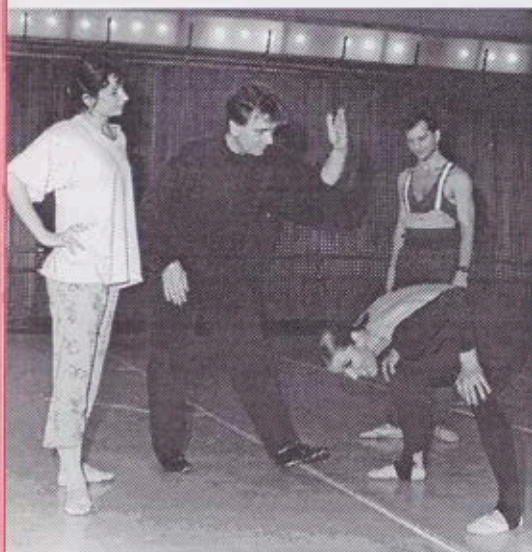
Tomasz Walczak

koordynator pracy baletu

Jolanta Wichlińska

inspicjent

Stanisław Krawiec

---

przerwa - 20 minut

O B S A D A

(w kolejności ukazywania się na scenie)

Wędrowiec	JAN ŁUKASIEWICZ TADEUSZ KOPEĆ ALEKSANDER MIEDWIEDIEW
Hekate	ANNA KRZYŚKÓW EDYTA WASŁOWSKA LUIZA ŻYMEŁKA
Makbet	KRZYSZTOF BRODEK ARKADIUSZ GOŁYGOWSKI PIOTR PATOK
Lady Makbet	ANNA KRZYŚKÓW MALWINA POLESZAK EDYTA WASŁOWSKA
Banko	ADAM GRABARCZYK KRZYSZTOF PABJAŃCZYK PIOTR PATOK
Duncan	JAROSŁAW BIERNACKI TOMASZ JAGODZIŃSKI ROBERT SARNECKI
Trzy Wiedźmy	BEATA BROŻEK ANETA LEFEK MIROŚŁAWA MIŁOŃ LIDIA NOWAK EWA OLSZEWSKA MALWINA POLESZAK MONIKA SZYMURSKA
Macduff	ADAM GRABARCZYK HENRYK OLSZEWSKI KRZYSZTOF PABJAŃCZYK
Lady Macduff	BEATA BROŻEK MALWINA POLESZAK MONIKA SZYMURSKA

SOLIŚCI ■ KORYFEJE ■ ZESPÓŁ BALETOWY

(muzyka z taśmy)

JERZY MAKAROWSKI

absolwent Szkoły Baletowej w Bytomiu, były solista baletu Opery Śląskiej, Teatru Wielkiego w Warszawie, następnie od 1977 roku - solista zespołów baletowych w Mannheim, Hanowerze i Karlsruhe. Od 1981 roku dyrektor baletów kolejno w: Hof, Würzburgu, Hagen i Dortmundzie.

- To pierwsza po latach Twoja wizyta w Łodzi?

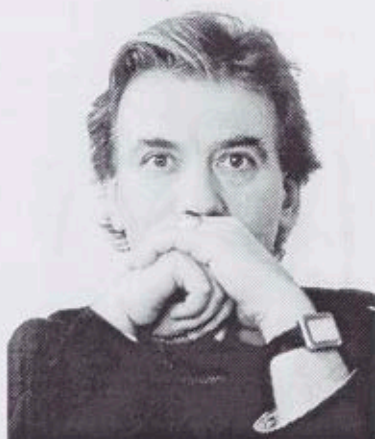
- Niezupelnie. W Teatrze Wielkim byłem kilkakrotnie, m.in.: jako juror Konkursu Choreograficznego towarzyszącego Łódzkim Spotkaniom Baletowym, no i ostatnio przy okazji mojej „Carmen” na jubileuszu Ewy Wycichowskiej. Jednak od czasu realizacji baletu „Faust Story” (1981) jest to pierwsza „robocza” wizyta w Teatrze Wielkim w Łodzi.

- Cały ten okres to lata artystycznych doświadczeń. Jednak jeszcze

przed wyjazdem z kraju miałeś okazję bywać tu i tam?

- Miałem szczęście być na stypendium (w latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych) w Teatrze Bolszoy w Moskwie, Teatrze im. Kirowa w Leningradzie i Operze Królewskiej w Kopenhadze. To oczywiście znaczące doświadczenia, jednak największe wrażenie zrobił na mnie pobyt w Balecie XX Wieku u Maurice'a Bédjarta. Ten legendarny już choreograf to niezwykła osobowość, człowiek, który zrewolucjonizował światowy balet. Owa rewolucja dotyczyła także nas - tancerzy. To właśnie Bédjart uświadomił nam, że nie jesteśmy tylko technikami do wirtuozowskich popisów, ale możemy być także a r t y s t a m i...

- Czy to właśnie ta fascynacja sprawiła, że w Twoim dorobku choreograficznym jest tak wiele pozycji z dziedziny teatru tańca?

- Ona także. Właściwie Bėjart utwierdził mnie - wtedy jeszcze początkującego choreografa - że idę w dobrym kierunku. Zawsze bowiem interesował mnie taniec, który coś mówi, który przynosi doznania nie tylko estetyczne, ale i emocjonalne.

- Stąd Twoje zainteresowanie baletem fabularnym i tzw. wielkimi tematami?

- Fabularnym tak, ale nie ilustracyjnym. Nie interesuje mnie opowiadanie - obrazek po obrazku - bajki na taki czy inny temat.

W swoich choreografiach bardziej staram się interpretować dany temat, wydobywać z niego podteksty, motywacje i znaczenia. Wolę sygnalizować i sugerować, niż mówić wprost. A wielkie tematy... No cóż - chyba właśnie dlatego do nich sięgam. Moje spektakle, takie jak np.: „Hamlet”, „Romeo i Julia”, „Faust”, „Medea”, „Orfeusz i Eurydyka”, „Carmen” - by wymienić tylko kilka z tych „wielkich tematów” - nie były baletową ilustracją fabuły, ale moją - oczywiście przy udziale tancerzy - interpretacją wartości zawartych w pierwotnym wzorze, próbą znalezienia w nich tego, co dla współczesnego widza może być aktualne i ważne.

- Czy taki również będzie „Makbet”?

- Jaki będzie... zobaczymy. Wiem natomiast, czym nie powinien być; na pewno nie będzie opowiadaniem Szekspira tańcem. Jeśli nawet będzie „opowiadaniem”, to nie przebiegu zdarzeń, a problemów i mechanizmów z nimi związanych.

- Wielki temat, osobista interpretacja, ważkość problemów.

Jak się ma do tego „rozrywkowa” skądinąd muzyka Ennio Morricone?

- Dlaczego nie?! Przecież Morricone to także wielka symfoniczna, nie tylko elektroniczna, muzyka. Dlaczego nie łączyć ze sobą skrajnych, pozornie, elementów. Ten - uważany za rozrywkowego - kompozytor stworzył wiele utworów niezwykle teatralnych, ilustracyjnych, pobudzających wyobraźnię. Wydaje mi się, że tego rodzaju muzyka, nie ujmując nic randze dzieła a wzbogacając je, pozwoli, także młodemu widzowi, lepiej zrozumieć wymowę tragedii Szekspira. Względy komercyjne, choć przecież nie są bez znaczenia, odgrywają w tym wypadku rolę drugorzędna.

- Morricone „pomaga” pewnie w pracy także i tancerzom?

- Nic dziwnego! Jest to przecież muzyka tego pokolenia, a poza tym przez swoje wizjonerstwo ułatwia wytworzenie odpowiedniego nastroju i klimatu dla osiągnięcia najtrafniejszej interpretacji postaci tak od strony ruchowej jak i aktorskiej. Zresztą soliści, z którymi pracowałem, jak np.: Edyta Wasłowska, Anna Krzyśków, Arek Gołygowski, Janek Łukasiewicz czy Krzysztof Brodek, to tancerze z powołania, którzy chcą pracować i odnajdują sens i satysfakcję w tym, co robią. A efekt naszej wspólnej pracy ocenią - mam nadzieję pozytywnie - widzowie. Oni wszakże decydują czy spektakl żyje, czy umiera.

rozmawiał: Tomasz Graczyk

Najbardziej ceni sobie muzykę do innych filmów (jak np. „Sacco and Vanzetti” czy „Novecento”) jednak popularność zawdzięcza **ENNIO MORRICONE** kompozycji do filmu „Once Upon A Time In The West”. Ten western z Claudią Cardinale i Henrym Fondą w rolach głównych raz na zawsze ustalił sławę włoskiego kompozytora. Single z nagraniami piosenki jak i płyta długogrająca ze ścieżką dźwiękową filmu sprzedawane były na całym świecie w milionowych nakładach. Niebawem okazało się, że także inne kompozycje Morricone mogą istnieć samodzielnie, poza ekranem.

Ennio Morricone miał 32 lata, kiedy dzięki Sergio Leone zetknął się z włoskim kinem. Był to rok 1961. Od ukończenia Konserwatorium St. Cecilia w Rzymie do tego właśnie momentu Morricone komponował utwory symfoniczne i muzykę kameralną, pracował także jako dyrygent i aranżer w radio włoskim. Zauroczo-

ny pracą w filmie zaangażował się w nią bez reszty i na początku lat siedemdziesiątych stał się najbardziej poszukiwanym kompozytorem filmowym na świecie, tworząc co najmniej piętnaście utworów rocznie. Wiele z nich to prawdziwe arcydzieła muzyczne. „Nie tworzę muzyki wyłącznie do konkretnego filmu” - mówi Morricone - „Wychodzę z założenia, że muzyka jest wartością także poza nim. Dla kompozytora film powinien być źródłem inspiracji w takim samym stopniu jak dawne freski. Malowano je na ścianach katedr, ale umieścicie je w muzeum, a pozostaną monumentalnymi obrazami. Wracając do muzyki: kantaty, które Bach stworzył dla kościoła mają wysoką wartość artystyczną poza funkcją religijną. Również muzyka do filmu powinna stanowić wartość niezależną - istnieć poza ekranem”.

W przypadku muzyki Ennio Morricone założenie to znalazło pełne potwierdzenie.

Zamiast streszczenia libretta

Nie ma chyba większego sensu opowiadanie treści dzieła, które znają wszyscy, a o którym u progu dwudziestego pierwszego wieku napisano już i powiedziano prawdopodobnie wszystko. Nie taki również jest cel tego spektaklu. To, co wydaje się w nim ważniejsze niż losy poszczególnych bohaterów, to zależności między nimi, motywy ich działania i mechanizmy wywołujące takie a nie inne ich czyny.

To, że dzieło Szekspira ma wymiar ponadczasowy nie jest żadnym odkryciem, a o słuszności tego poglądu przekonać się możemy w dowolnym miejscu, czasie i sytuacji. Namietności, którymi kierują się Makbet i Lady Makbet są także w nas - mniej lub bardziej rozbudzone. Stoimy obok wydarzeń, uczestniczymy w nich świadomie, ale też bywa, że niepostrzeżenie dla nas samych zostajemy w owe wydarzenia wplątani, przechodząc stopniowo z roli świadka do roli uczestnika. Taką właśnie postacią w tym przedstawieniu jest nie-Szekspirowski Wędrowiec. Przed nim Hekate - patronka czarownic, bogini pokuty i zemsty za przelaną krew - odsłania świat „Makbeta”, świat oszustwa, trwogi i śmierci, w którym bohaterowie kierują się jedynie własnymi żądaniami. Dla Lady Makbet jest nią chęć ujrzenia męża prawdziwym mężczyzną, władcą, królem, dla niego zaś - dawanie tego dowodów, spełnianie żądań stawianych przez żonę.

Muszą więc zginąć wszelkie „ludzkie” uczucia: małżeńska miłość, przyjaźń Makbeta i Banka, szacunek dla starego króla Dunkana, i gina, by ustąpić chorej żądzy podsycanej w Makbecie przepowiedniami Hekate i jej „trzech sióstr”. Aby plan mógł być zrealizowany do końca musi także zniknąć rodzina Macduffa.

Wędrowiec jest świadkiem tych wszystkich wydarzeń. Jest świadkiem, ale także... uczniem, który nie może nie ulec działającym mechanizmom. Tragiczny koniec Lady Makbet - zamkniętej w świecie urojeń i obłąkańczych popędów, pożartej przez własne żądze i odtraconej przez Makbeta, on sam - osaczony przez chorą wyobraźnię i jej konsekwencje, ginący w walce ze wszystkimi i niczym - są dla Wędrowca powodem chwilowej tylko refleksji. Zarażony wykreowanym przed nim przez Hekate światem przyjmuje jego zasady i reguły: umarli są nieważni, a żywi muszą walczyć o przetrwanie, znaczenie, wielkość... władzę. A Wędrowiec jest przecież wśród żywych... (tg)

SEZON 1993/94

Prapremiera - 23 kwietnia 1994

*W programie wykorzystano
fragmenty tragedii Williama Szekspira „Makbet”
w przekładzie Macieja Słomczyńskiego,
wyd. CASSIOPEYA, Kraków'93
oraz kadr z filmu Akira Kurosawy, „Tron we krwi”
i projekty kostiumów autorstwa Ryszarda Kaji.*

Redakcja programu - TOMASZ GRACZYK

Zdjęcia - Andrzej Grabowski, Chwalisław Zieliński

Projekt graficzny okładki - RYSZARD KAJA, TOMASZ GRACZYK

Realizacja - „Zap”Studio/W.W.

Wydawca: Teatr Wielki w Łodzi

Nakład: 5.000 egz.

Druk: Polydruk Łódź

FIRMA ROKU 1991

LAUREAT WYRÓŻNIENIA "SREBRNEGO ASA" 1992

Ubezpieczenia handlu zagranicznego
a zwłaszcza: ładunków w transporcie międzynarodowym
i krajowym, towarów w czasie składowania,
odpowiedzialności cywilnej przewoźnika i/lub spedytora.
Ubezpieczenie należności eksportowych od ryzyka handlowego

Ubezpieczenia budowlańczo-montażowe

Ubezpieczenia od ognia i kradzieży:
fabryk, składów, biur, sieci sklepów, budynków i budowli

Ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej
z tytułu prowadzonej działalności

Ubezpieczenia jachtów morskich
i wszelkie ubezpieczenia żeglugi

Ubezpieczenia komunikacyjne i turystyczne

Ubezpieczenia następstw
nieszczęśliwych wypadków

Ubezpieczenia obowiązkowe dla rolników

Ubezpieczenia mieszkań

WARTA
TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ I REASEKURACJI S.A.

**DBAMY O PAŃSTWA INTERESY
W POLSCE I NA CAŁYM ŚWIECIE
JUŻ OD 1920 ROKU**

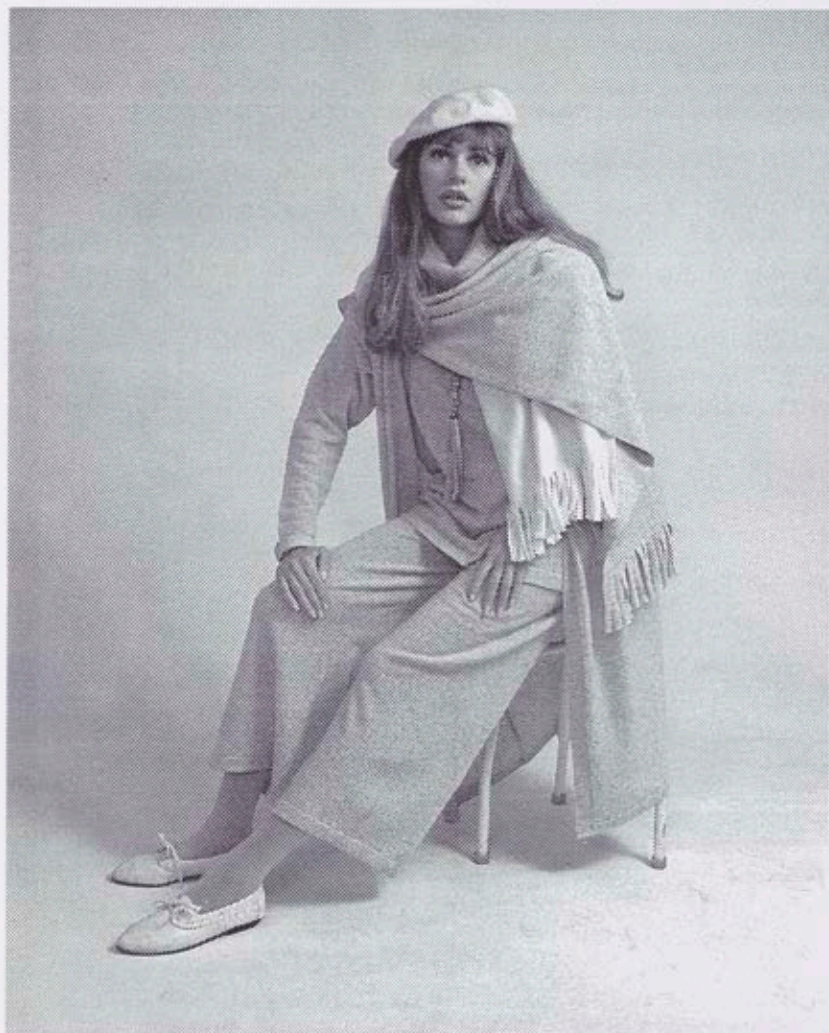
Zapraszamy do naszych biur i pośredników ubezpieczeniowych

Oddział w Łodzi, ul. Piotrkowska 99, tel: 33-16-04, fax: 36-78-10

iwona

To elegancja i styl

Sklep firmowy:

Łódź, ul. Sienkiewicza 65

Stoiska firmowe:

Łódź, ul. Bratysławska 8A

D.H. „Gosia”

Pabianice ul. Zamkowa 41

D.H. „Domino”

Zapraszamy

iwona

ZAKŁADY PRZEMYSŁU DZIEWIARSKIEGO

ul. Sienkiewicza 65, 90-009 Łódź

skrytka pocztowa 423, 90-950 Łódź

tel: (0 42) 32-80- 50 do 55 centrala

(0 42) 36-88-71 Dyrektor

fax (0 42) 33-90-38

tlx 88 65 81

BANK BPH

- ===== JEST BANKIEM KOMERCYJNYM O PROFILU
- ===== UNIWERSALNYM
- ===== JEST JEDNĄ Z NAJWIĘKSZYCH POLSKICH
- ===== INSTYTUCJI FINANSOWYCH
- ===== POSIADA GWARANCJE SKARBU PAŃSTWA

Świadczy szeroki zakres usług:

- udzielanie kredytów dla firm i ludności
- sprzedaż i obsługa:
kart płatniczych BPH-VISA
euroczeków
czeków podróżniczych American Express
- prowadzenie rozliczeń w obrocie krajowym
- prowadzenie rozliczeń w obrocie
międzynarodowym
- udzielanie gwarancji bankowych dla transakcji
handlu krajowego i międzynarodowego
- prowadzenie rachunków
bieżących i terminowych

KONSULTING:

- * Obsługa procesów prywatyzacyjnych
- * Analiza ekonomiczna, finansowa, prawna
- * Obsługa emisji nowych
papierów wartościowych
- obsługa pierwotnego i wtórnego rynku
papierów wartościowych
- międzynarodowe pośrednictwo handlowe -
International Desk
- pośredniczenie w udzielaniu kredytów
ze środków Banku Światowego oraz
Polsko-Amerykańskiego Funduszu
Przedsiębiorczości

Oddział w Łodzi

ul. Wigury 21, 90-950 Łódź

tel.: 374 468, 374 525

fax. 374 467, 374 998

Centrala Banku: 31 - 027 Kraków,
ul. Św. Tomasza 43, tel.: 12 / 223 333,
fax: 12 / 226 816, tlx: 326426 BPH PL
S.W.I.F.T.: BPHK PL PK

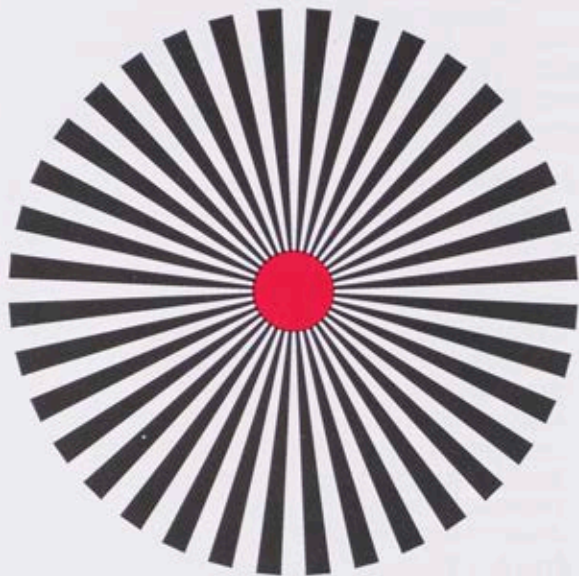

BANK BPH

DOMY TOWAROWE
CENTRUM S.A.

Oddział w Łodzi

DOM TOWAROWY
UNIWERSAL

To zakupy
w dobrym stylu!

Zapraszamy

Łódź, Pl. Niepodległości 4

LABORATORIA
FOTOGRAFICZNE -
- SKLEPY FIRMOWE

KODAK EXPRESS

Łódź, ul. Narutowicza 8/10

EMPIK - tel./fax 32-21-94

Łódź, ul. Piotrkowska 55

(naprzeciw „Stanleya”)

tel. 32-35-69

tel./fax 32-23-45

ZAPRASZAMY DO KORZYSTANIA Z NASZYCH USŁUG :

- wywołujemy filmy barwne i slajdy
- wykonujemy odbitki
na najwyższym światowym poziomie

MOŻESZ U NAS KUPIĆ:

- filmy KODACOLOR GOLD,
KODAK EKTACHROME i inne
- baterie KODAKA
- kasety video KODAKA
- aparaty fotograficzne KODAKA
- torby fotograficzne
- albumy do zdjęć
- koszulki z napisem
KODAK EXPRESS
- odczynniki chemiczne
do fotografii
czarno - białej

Kodak
TO KOLOR
i kolorowe wspomnienia

Posiadamy własną kartę
rabatową KODAK EXPRESS
i na jej podstawie udzielamy rabatu.

Kodak
EXPRESS
QUALITY CONTROL SERVICE

FOTO - WORLD
A JOINT VENTURE
WITH KODAK

POL-KAUFRING Sp. z o.o.
Oddział Terenowy w Łodzi
ul. Sienkiewicza 61
tel. 32-81-69
fax 327924

*bezpośredni importer
oferuje:*

*doskonałe
kosmetyki francuskie
firmy*

LABORATOIRES
PARIS
GARNIER

*Belle
Color
Ultra
DOUX*

szampony i odżywki
● **Ultra DOUX**
z ekstraktów roślinnych

szampony koloryzujące
● **Belle Color**

*kosmetyki
do pielęgnacji twarzy*
● **Synergie**
*z naturalnymi substancjami
czynnymi*

*oraz aparaty pielęgnacyjne
firmy Epi
Epilady - do depilacji
Epsage - do masażu wodnego*

SUPER OPTICAL

to symbol najwyższej jakości usług optycznych

oferujemy Państwu:

- badanie wzroku najnowszym zestawem diagnostycznym firmy NIKON*
- szeroki wybór opraw (AUBER, BOURGEOIS, ZYLOWARE, NAF-NAF i innych)*
- pełny zestaw soczewek korekcyjnych*
- barwienie soczewek oraz pokrywanie warstwami niwelującymi UV*
- ponadto stoisko kosmetyczne oferuje kosmetyki znanych firm:
LANCOME, PALOMA PICASSO, ARMANI, CACHAREL, GUY LAROCHE, RALPH LAUREN*

zapraszamy do naszego salonu
Łódź, ul. Piotrkowska 55, tel. 32-35-69

przyjaciela

Krwawa

Masakra

Smutny koniec

Masakra

Smutny koniec

Smutny koniec

zabijaj

reżyse

Wojna

Wojna

zabijaj

Zamach

Skok

Wojna

Wojna

Wojna

Wojna

Wojna

Wojna

Wojna

Wojna

Wojna

Wojna